

Vroči artilerijski boji ob obeh bregovih reke Maas.

FRANCOZI SE VEDNO ZATRUJEJO, DA NI HRIB LE MORT HOMME NEMŠKA LAST. — DELOVANJE LETALCEV. — SPOPADI OB LOTARINŠKI MEJI. — NEMŠKI CESAR JE PODELIL DVEMA ČASTNIKOM RED POUR LE MERIT. — RAZNA PARIŠKA POROČILA. — LETALCA GUYNEMERA JE IZSTRELIL NEKI NEMŠKI AVIATIK. — ANGLEŠKA ARTILERIJA JE OBSTRELJEVALA LENS.

Berlin, Nemčija, 18. marca. — Današnje oficijelno poročilo je zelo kratko. V njem je omenjeno samo to, da so boji na obeh straneh nekoliko pojenjali.

Washington, D. C., 18. marca. — Tukajšnje francosko poslaništvo je dobilo danes iz Pariza sledečo brzojavko:

Vse vesti, da so zavzele nemške čete hrib Le Mort Homme, so neresnične. Hrib in vse postojanke okoli njega so še vedno v naših rokah.

Pariz, Francija, 18. marca. — Popoldansko poročilo pravi, da se vrši vzhodno od reke Maas, v bližini Vauxa vroč artilerijski boj.

Pariz, Francija, 18. marca. — Kljub temu, da je ležala včeraj nad vso okolico gosta megla, so bili francoski letalci neprestano v akciji. Neki nemški zrakoplov so tako poškodovali, da je moral pristati.

V noči od 17. do 18. marca je obstreljevalo osemnajst francoskih letalcev postaji v Conflansu in Metzcu. Kolodvor v Metzcu je začel na treh mestih goriti.

Pariz, Francija, 18. marca. — Nocoj je bilo razglašeno, da je francoska artilerija razdejala nekaj nemških strelnih jarkov pri Boesinghe. Ob obeh straneh reke Maas se vrši vroča artilerijska bitka, ki še dozdaj ni končana. Lahko se reče, da je od te bitke vse odvisno. Francozi so si svesti zmage.

Berlin, Nemčija, 18. marca. — Iz Ženeve poročajo, da je francoskega letalca Guynemera izstrelil neki nemški aviatik. Guynemer, ki se je spustil na tla za francosko bojno črto, je ranjen na obrazu in na levi roki. Zdravniki pravijo, da bo kmalo okreval. Star je šele 22 let in se je že večkrat odlikoval.

Berlin, Nemčija, 19. marca. — Vrhovno poveljstvo nemške armade je izdalo sledeče uradno poročilo:

Na desnem bregu reke Maas se je razvila vroča artilerijska bitka. Francozi so parkrat navalili na naše postojanke pri hribu Le Mort Homme, toda mi smo jih vedno uspešno pogнали v beg.

Vroč bitka se vrši tudi ob lotarinški meji.

Berlin, Nemčija, 19. marca. — Nemški cesar je podelil danes stotniku Hauptu in poročniku Branderu red Pour le Merite. Stotnika teh dveh častnikov je prva vdrla v Douaumont.

Težka angleška artilerija je obstreljevala mesto Lens.

Pariz, Francija, 19. marca. — Francosko vojno ministristvo razglša:

Vzhodno od reke Maas je vprizoril sovražnik splošen napad na fronto Vaux-Damloup. Mi smo ga pogнали uspešno v beg in zaplenili veliko vojnega materiala. Ponoči ni stopila nemška infanterija v akcijo.

Ponoči se ni nič posebnega pripetilo.

Pariz, Francija, 19. marca. — Iz belgijskega glavnega stana poročajo:

Naša artilerija obstreljuje okolico Dixmude.

Pariz, Francija, 19. marca. — Popoldansko poročilo francoskega vojnega ministristva se glasi:

Vzhodno od reke Maas so Nemci z vso silo obstreljevali naše postojanke pri Vauxu. Obstreljevanje ni povzročilo posebne škode. Ko je stopila naša infanterija v akcijo, je obstreljevanje nekoliko pojenjalo.

London, Anglija, 19. marca. — Časopis "Times" je dobil iz Amsterdama poročilo, da so zavezniški zrakoplovci včeraj obstreljevali Zeebrugge. Koliko škode so povzročili, se dozdaj še ni moglo dognati.

London, Anglija, 19. marca. — Vrhovno poveljstvo angleške armade naznanja:

V soboto je zasedel sovražnik pri Hohenzollernski reuti tri žrela, katere so povzročile naše eksplozije. Najbolj vroči boji se vrše pri Arrasu, Armentieres in Wyschaete.

Nad fronto se je vršilo veliko zračnih napadov.

Pariz, Francija, 19. marca. — Tukajšnji vojaški strokovnjaki so mnenja, da Nemci nikakor ne bodo mogli zavzeti Verduna. Če ne bodo dobili še nekaj ojačenj in če ne bodo na vse dobro pripravljani, bodo izgubili še one postojanke, katere so z velikanskimi žrtvami zavzeli.

Francoska armada je zdaj pokazala, da je popolnoma kos nemški. V slučaju, da vseeno zavzamejo Nemci Verdun, je izključeno, da bi šli kaj naprej.

Zadnji čas so se posebno izkazali francoski zrakoplovci. Nemški se ne morejo z njimi v nobenem oziru primerjati.

Napad na brodovje.

Nemški zrakoplov je obstreljeval zavezniške bojne ladje. — Spopadi pri Demir Hisaru.

Berlin, Nemčija, 19. marca. — Poročilo vrhovnega poveljstva nemške armade se glasi:

Nek naš zrakoplov je obstreljeval v noči med 17. in 18. marcem v bližini Karaburnu, južno od Soluna zavezniške bojne ladje.

Koliko škode je povzročil, se dozdaj še ni moglo dognati.

V splošnem je položaj neizpremenjen.

Pariz, Francija, 19. marca. — Havasova agentura je dobila včeraj brzojavko, da so v bližini Demira Hisara vdrli bolgarski ustaši v grško zemljo. Grške čete so jih po velikem prizadevanju pognale v beg. Na obeh straneh je padlo precejšnje število vojakov. Bolgarski vojski so prezeli vse brzojavne žice med Bitoljem in Florino, vsled česar je brzojavni promet med centralnimi državama in Grško prekinjen.

Pariz, Francija, 19. marca. — Francoske čete so zasedle Ipet in Mayadat. Ti dve mesti leže ob srbsko-grški meji. Nemci so zasledovali umikajoče se zavezniške do Gevgeli.

Francozi so aretirali štirideset kmetov ter jih obdolžili špižonaje.

Petrograd, Rusija, 19. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče uradno razglašeno:

V Črnem morju so potopili naši podmorski čolni nek bolgarski parnik, ki je vozil gazolin. — Škoda je precejšnja.

Potop avstrijske bolniške ladje.

Berlin, Nemčija, 19. marca. — Poluradno poročilo se glasi: — "Z Dunaja poročajo, da se je potopila bolniška ladja "Elektra" od avstro-ogrškega Rdečega križa, ki je bila na potu iz severnega Jadranskega morja proti Dalmaciji. Topediral jo je nek podmorski čoln v Jadranskem morju.

"Parnik je potem nasel. En mornar je utonil, ena bolniška sestričnica Rdečega križa pa je bila teško ranjena.

"Elektra" ni bila neznana sovražnikom kot bolniška ladja ter je imela vidna potrebna znamenja."

Rumunska se pripravlja.

Bukarešt, Rumunska, 19. marca. — Rumunske vojske pripravljajo se vrše nemoteno dalje. Vsi oni, ki so bili prej izvezti iz vojaške službe, kakor tudi rumunski begunci iz Ogrske, več tisoč po številu, so bili pozvani pod orožje.

Vojne oblasti so zaplenile velikanske množine bakra in platna. Upanje Nemcem prijavnih ljudi, da bo Rumunska ohranila prijazen in nevtralenost, se je razblinilo, odkar se je vrnil z Dunaja M. Carp, ki se je pogajal z Avstrijo. Kar je dovolila Avstrija, ni zadostovalo.

Na drugi strani pa je važno dejstvo, da je obiskal M. Filipescu rusko fronto.

Potopljen francoski torpedni čoln.

Pariz, Francija, 19. marca. — Francoska admiraliteta je izdala sledeče uradno poročilo:

"Včeraj zjutraj je bil potopljen od podmorskega čolna v Jadranskem morju francoski torpedni čoln "Renaudin".

"Pogrečkamo tri častnike, vstevši poveljnika in drugega častnika, poleg tega pa štirinajstdeset mož moštva.

"Dva častnika in 34 mož je rešil francoski torpedni čoln, ki je spremljal potopljeno ladjo."

Srbski prestolonaslednik.

Rim, Italija, 19. marca. — Srbski prestolonaslednik Aleksander je odpotoval nocoj od tukaj v Pariz.

POZOR ROJAKI!

Kdor še nima Slovensko-Ameriškega Koledarja za leto 1916, naj ga nemudoma naroči. V zalogi ga imamo samo še nekaj izvodov. — Stane s poštnino vred 35 centov. Naročite ga takoj!

Slovenian Publishing Co., 82 Cortland St., New York, N. Y.

Velikanski dobički.

Bethlehem Steel Company potroji svoj obrat v enem letu. — \$24,821,408 dobička.

Več kakor polovica letnega poročila za leto 1915, ki ga bo danes izdala Bethlehem Steel Company, se peča z nasprotovanjem Charles M. Schwaba in drugov z ozirom na predlogo, da bi Združene države zgradile \$11,000,000 vredno tovarno za izdelavo oklopnih plošč.

Najprej pride veselo poročilo delničarjem, da znaša skupen zaslužek \$24,821,408 v primeru z \$9,649,667 leta 1914. Druge številke in podatki glede dohodkov, plač in naročil kažejo, da se je ves obrat povečal za trikrat. Potem pa se obračajo uradniki na predlogo, ki zahteva, naj Združene države same postavijo lastne naprave za izdelovanje vojnih potrebščin.

Ti uradniki pravijo, da ne ugovarjajo, če preišče katerakoli dobro znana tvrdka njihovih knjig in po svoje napravi cenitve o stroških izdelovanja. S takimi podatki v rokah bi bili pripravljeni posvetovati se z mornariškim tajnikom Danielsonom ter določiti ceno za izdelovanje oklopnih plošč, da bi bila popolnoma zadovoljiva.

Mladi Carranzovi vojski.

Douglas, Ariz., 19. marca. — Danes je dospelo v Agua Prieta pet sto Carranzovih vojakov, ki so večinoma še dečki, stari od štiriinajst do osemnajst let. Začeli se bodo vbojati, da bodo izpolnili posadke v državi Chihuahua ter stražili prelaze pri San Luis, Pulpito, Ojitas in Dolores. Mehški uradniki so izjavili, da je večina teh mladih vojakov dezertiralo od Ville.

General Elias P. Calles, vojaški guverner, je naznanil danes, da je položaj v Sonori zadovoljiv in da so razmere ugodne.

Soška fronta.

Dunaj, Avstrija, 19. marca. — Vojno ministristvo poroča, da so odbili Avstriji pri Soči vse italijanske napade.

Pri Tolminu so se vršili obupni artilerijski boji, ki pa niso imeli nikakega upliva na splošen položaj. Avstriji so zavzeli neko italijansko postojanko in vjeli 450 italijanskih vojakov ter zaplenili precej vojnega materiala.

Nameravan napad.

Tokio, Japonsko, 18. marca. — V kitajski provinci Kwang-Tung se je uprlo 5000 kitajskih vojakov in se pridružilo revolucionarjem. Zdej nameravajo vsi skupaj napasti mesto Kanton. Če bo to mesto padlo, bo osnovan dr. Sunjatsen neodvisno vlado.

Ministrstvo aviatike.

Rim, Italija, 19. marca. — Tukajšnje časopisje poroča, da namerava italijanska vlada ustanoviti ministrstvo aviatike. Naceloval mu bo znani iznajditelj Marconi. Temu ministristvu bodo podrejeni vsi zrakoplovni oddelki.

Utihotapljenje streliva.

El Paso, Texas, 19. marca. — Iz zanesljivega vira se je zvedelo, da vsak dan utihotaplja municijo v Mehiko iz Združenih držav. To je sporočil vladi nek človek, ki ne mara biti imenovan.

Turki iščejo posojila.

Rim, Italija, 19. marca. — Turki notranji minister Talaat Bey in prejšnji turški poslanik v Italiji, Naby Bey, ki sta obiskala Švico pod pretvezo, da se bosta posvetovala s princem Buelovom, sta v resnici prišla zato, da bi se pogajala radi turškega vojnega posojila, da Turčiji ne bi bilo treba skleniti separatnega mira.

Poleg tega pravijo, da se Talaat posredno pogaja tudi z zavezniškimi glede separatnega mira, dasi nima uradnega poslanstva o tej zadevi.

Brezplačno

dobe vsi naši naročniki v Pennsylvaniji knjižico "Nova postava za ponesrečene delavce v Pennsylvaniji." Spisal je to knjižico Kosta Unković, pravnik.

Spopadi pri Adenu.

Turki so napadli angleške postojanke. — Enver paša se je vrnil v Carigrad.

London, Anglija, 19. marca. — Danes je bilo oficijelno razglašeno, da so turške čete obstreljevale angleške postojanke v bližini Adena. Angleži so jih z lahkoto pogнали nazaj.

Berlin, Nemčija, 18. marca. — Enver paša, ki je zadnji čas prepotoval Sirijo, Palestino in Arabsko, se je danes vrnil v Carigrad. Potemtkem so bile torej vse vesti, da je bil Enver paša umorjen, izmišljene. Turki so si svesti končne zmage.

Govorice, da namerava skleniti Turčija separaten mir, so neutemeljene.

London, Anglija, 18. marca. — Angleži so po hudem boju zavzeli semuzijski tabor, ki je oddaljen 25 milj od Solluma. Na svojem prodiranju so se posluževali oklopnih avtomobilov. — Zaplenili so devet strojnih pušk in vjeli preko 50 vojakov.

Petrograd, Rusija, 18. marca. — Danes je dospelo sem poročilo, da so oddaljene ruske predstraže samo dvajset milj od turškega pristaniškega mesta Trapezunt.

Spor med Bulgari in Turki.

London, Anglija, 19. marca. — Iz Rima poročajo: — Iz nevtralnih diplomatskih virov se je zvedelo, da hoče Avstrija zasejati sovražstvo med Bulgarsko in Turško, hoteti s tem preprečiti separaten mir teh dveh držav z zavezniškimi.

Posledica teh spletk je ta, da je razmerje med Turško in Bulgarsko zelo napeto in da si nobena izmed njih ne upa skleniti separatnega mira, ker se boji, da je druga s pomočjo avstro-nemških čet ne bi napadla.

Nizozemci sestrelili nemškega letalca.

London, Anglija, 19. marca. — Iz Rotterdamu prihaja poročilo, da so nizozemski vojski sestrelili nek nemški dvokrilnik, ki je letel čez nizozemsko mejo.

Pozor pošiljatelji denarja!

Tekom vojne smo odposlali hrastinam, posojilnicam ter posameznim osebam na KRAJNSKO, STAJERSKO, ISTRSKO, KOROŠKO, HRVATSKO, in druge kraje AVSTRO-OGREŠKI bilno 7 milijonov kron. Vse te poljila tve so dospelo v roke prejemnikov ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj s vojakom ne more denarja poljila ti, kar jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali mancem, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov. Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter pri očitih Vaš natančen naslov in pri očitih osebah, kateri se ima izplačati. Cene:

K.	\$	K.	\$
5....	.35	120....	16.25
10....	.70	130....	17.55
15....	1.05	140....	18.80
20....	1.40	150....	20.20
25....	1.75	160....	21.60
30....	2.10	170....	22.95
35....	2.45	180....	24.30
40....	2.80	190....	25.65
45....	3.15	200....	27.00
50....	3.50	250....	33.75
55....	3.85	300....	40.50
60....	4.20	350....	47.25
65....	4.55	400....	54.00
70....	4.90	450....	60.75
75....	5.25	500....	67.50
80....	5.60	600....	81.00
85....	5.95	700....	94.50
90....	6.30	800....	108.00
95....	6.65	900....	121.50
100....	7.00	1000....	135.00

Ker se zdaj cena denarja skoraj vsak dan menja, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih.

Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dospel na napad pomeni par dni kameje in med tem, ko dobi naslovnik list v roko, se pri nas cena morda še večkrat spreminja.

TVEJKA FRANK SAKNER, 35 Cortland St., New York, N. Y.

Vili so tesno za petami. Napetost na Nizozemskem.

IZ GLAVNEGA STANA AMERIŠKIH ČET V MEHIKI. — HITRO PRODIRANJE AMERIŠKE VOJSKE. — STANJE VOJSKE IZVRSTNO. — VILLA SE SKRIVA V GORAH. — MORMONCI NA VARNEM. — V SOGLASJU S CARRANZOVIMI OBLASTMI. — PREBIVALCI V PRESIDIO PROSIJO VARSTVA. — DVA POLKA ZA MEHIKO. — NIZOZEMCI SO RAZBURJENI RADI POTOPA PARNIKA "TUBANTIA".

Columbus, N. M., 19. marca. — Brezžična brzojavka iz glavnega stana generala Pershinga v Mehiki se glasi:

"Generalu Franciscu Villi smo za petami.

"Naše čete so utaborjene tukaj (ime črtano od cenzorja) po dvadnevem hitrem pohodu po suhih pustinjah in gorskih grebenih. To je oddelek, ki je skrivaj prestopil mejo pri (ime črtano). Tukaj se bomo združili z oddelkom, ki prihaja od Columbusa.

"Naš oddelek je napravil 110 milj v dvainštiridesetih urah.

"Nekaj konj in mul je opešalo ter se zgrudilo med pohodom, toda splošen položaj čet in živali je izvrsten.

"Predstraže in poizvedovalci so zasledili Villu v gorah, ki se vlečejo južno od tukaj in čete ga bodo zasledovale zopet jutri. Kolikor je znano, so Mormoni v — na varnem. Ves čas na pohodu po Mehiki so bili amerikanski vojski prisrečno sprejeti od Carranzovih čet.

"General Pershing, ki zapoveduje skupnim ameriškim četam, se je posvetoval z Carranzovimi poveljniki in začeli smo obkrožujoča gibanja, da zajamemo Villu kolikor mogoče hitro in nepričakovano.

"Ves promet in vse zveze so tukaj pod pokroviteljstvom in varstvom Amerikancev in Carranzovih oblast, da Villa ne more biti poučen o ničemer od svojih volhov.

El Paso, Tex., 19. marca. — General Pershing je razdelil svoje čete, v upanju, da od vseh strani zagradi Villu ter ga ujame.

Danes zgodaj zjutraj je zapustil Pershing Casas Grandes ter se baje napotil proti jugu in popoldne skoraj gotovo že dospel do Pearsena. Domneva se, da bo nocoj taboril v gorah južno od Pearsona.

Po najboljših poročilih se nahaja Villa nekje v bližini Hearstovega posestva pri Babicori, kamor je dospel naravnost čez gorovje, ne da bi ga nadlegovale Carranzove čete.

Washington, D. C., 19. marca. — Boječ se iste usode, kakor je zadela mesteca Columbus, N. M., so prebivalci v Presidio naprosili generala Funstona, naj pošlje ojačanje v dotično okolico. Ta korak so napravili zato, ker so zvedeli, da se klati v tamkajšnji okolici kakih sto Villovih banditov, ki vznemirjajo ljudi v bližini.

Deming, N. M., 19. marca. — 24. in 25. pešpolk, ki jih sestavljajo črnci, so prekoračili mehiško mejo pri Columbusu, N. M. ter so začeli prodirati dalje proti jugu.

Torreón, Mehika, 19. marca. — Včeraj so napadli posamezni majhni oddelki Villovih privržencev na pet različnih krajev v okolici Torreóna Carranzove vojske.

Amerikanci, po številu kakih sto, ki se še vedno nahajajo tukaj, se ne morejo odločiti, če naj ostanejo tu ali oditi vsaj do Monrereya. V tem slučaju pa tudi potovanje ni prav varno in proga je na več krajih zelo razdrta ter ogroža vlake, ki vozijo sila počasi. Za sedaj itak nimajo Amerikanci mnogo opravka, ker so razmere zelo slabe in je v deželi vse nemirno.

London, Anglija, 19. marca. — Iz Amsterdama na Nizozemskem prihajajo brzojavke, ki zatrjujejo, da je prebivalstvo vedno boj razburjeno na Nizozemskem, ker je zvedelo, da so Nemci zopet potopili nizozemski parnik brez svarila ter spravili v veliko nevarnost toliko potnikov.

Položaj je sedaj zelo resen. V Amsterdamu se sliši povsod na javnih krajih ljudi, ki pravijo, da je prišel čas, ko se mora tudi Nizozemska postaviti za svoje pravice in začeti igrati v sedanji vojni čisto drugačno vlogo, kakor jo je doslej.

Haag, Nizozemska, 19. marca. — Časniki, ki razpravljajo potop nizozemskega parnika "Tubantia", omenjajo važnost vojne med Nizozemsko in Nemčijo.

Pravijo, da če Nemčija želi vojne, naj reče tako. — Nemci se poslužujejo najgotovejšega sredstva, da to tudi dosežejo.

POZOR ROJAKI!

V sredo bo začel izhajati na zadnji strani našega lista znamenit in senzacionalen roman

SMRT JOHN DAWOWA.

Prepričani smo, da bomo s tem romanom vsem ugodili. — Dejanje se vrši deloma v Indiji, deloma v Boston, Mass.

Novi vpoklici.

Dunaj, Avstrija, 19. marca. — V Avstriji so vpoklicani vsi 18-letni mladeniči pod orožje. — Pridelili jih bodo deželni brambi.

Kvostov odstopil.

Petrograd, Rusija, 19. marca. — Ruski notranji minister Kvostov je odstopil. Njegov naslednik je postal Sturmer.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 96, Willock, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Ringajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
 Občlaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Insler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
 I. porotnik: MARTIN STEFANIČ, Box 78, Franklin, Pa.
 II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Družbeno glasilo: "GLAS NARODA"

Bagdadska železnica.

Pomorske ceste in jih glavne žile, ki obsegajo svet, so že izpeljane. Naloga, ki jo mora izvršiti XX. stoletje, je pač, da na kopnem izvede podobno prometno omrežje po ravno takih načelih, kakor na morju. Promet z velikimi ladjami riše svoje kroge iz katerega trgovinskega opirališča do daleč ležečih obrežij. Pred vsem posreduje zaženjanje blaga med deželami, ki so oddaljene ena od druge. Namen in smoter kulturno-gospodarskega stvarstva moči so z njim v zvezi le posredno, večinoma le s prijaznim sodelovanjem tiste države, h kateri pripada njeno trgovinsko brodogradbo. Drug izvor in drugačne postavice vodijo politiko ob zgradbi železnice. Njih končni smoter je, da rešijo splošno kak zapleteni imperialistični gospodarski načrt. — Vzori se uresničujejo le od stopnje do stopnje, mirno se mora prepoznati pred vsem bližnje ozemlje, železna cesta tvori takorekoc le glavno žico velikega središča, ki naj razgiba tisočere različne industrijske obrate. Pred vsem znači opisani način smoter prilagoditve, upodabljanja in organizacije: mirno snubi, in ko korakoma prodira, hoče doseči, da se prilagode življenjske oblike tujih gospodarskih ozemelj višji kulturi kake veselice.

Mislamo, da nam ni potrebno obširneje opisovati, da je posebno bagdadska železnica naravnost šolski zgled take moderno prometne politične organizacije. S političnega vidika je vsela takorekoc v zraku, spadalca je v načrte sporazuma kot trgovinska vojna cesta, ki naj dobro služi ob razdelitvi turških dežela, a z ustanovitvijo četverozvezne osrednjih veselij, Bolgarije in Turčije, je pridobila značaj trdne, neomajljive zemeljske spodnje zgradbe. Po navadnem opazovanju tvori vsled svoje smeri proti Perzijskemu zalivu in po svoji sirske postaranski progi Suez le bojno sredstvo proti angleškemu veleimperializmu. Jasno se kaže v sedanjih igri med močmi veseli, da bagdadska železnica ni nič manj učinkujoče orožje nasproti velikanskim svetovnim stremeljenjem.

Velika Britanija in Rusija nam kažeta nasprotujoče si zglede državne zgradbe z izgnanimi središčnimi množicami in sile. Središče sile se nahaja pri Angliji v tesno omejeni otoški temeljni državi, središče sil pa v obširni prekmorski posesti. Osebnost zveza se sicer v Rusiji, država je zgrajena tudi po osredotočenih načelih, tudi varuje, toda težišče množice leži onstran Urala v srednji Aziji, v domovini pravega ekitsko-sarmatskega rusovstva, središče moči pa v prostoru med Moskvom in Petrogradom. Četudi se uporabljali različna sredstva, vlada dušno sorodstvo glede na taktiko, ki so jo tako b Temzi kakor tudi ob Nevi uporabljali, ker so se zavedali slabosti vsled dualizma sil. Anglija se je posluževala vroslulega načela o politiki ravnotežja. Narodi evropske celine so se v teh zmedah krvavo razbijali glave, —

Anglija je pa onstran morja lahko nemoteno zasledovala svoja stremeljenja, da razširi svoje gospodarstvo. Velika državna organizacija četverozveze, ki je srečno rešila staro zgodovinsko nasprotstvo med krščanskim in mohamedanskim svetom, je končala to taktiko.

V sedanjih svetovni vojni ne gre le za to, da se odločijo vprašanja moči, marveč tudi za to, da se odločijo svetovno-zgodovinska vprašanja. V silovitem spopadu teh sil je pa odvisno, kako padajo končno koeke, posebno sedaj je to zelo jasno, katere stranka je na boljše gleda na razpolago s silami in katere stran razpolaga z obsežnejšim operacijskim ozemljem na kopnem, ki odgovarja vsem zahtevam take velikanse vojske na vsaki črti in ki je preskrbljeno z vsemi gospodarskimi in političnimi pomožnimi sredstvi. Osrednji vele-možni sta pravčasno prodrli srbsko zatvoru na Balkanu, da si zagotovita odločujoče karte.

Rusija si je pa ustvarila, da varuje svoje slabo sree, debelo skorjo tlačenih tujih narodov okoli državne debla, ki tvorijo tako oklopno obrambo, kakor tudi morajo nositi glavno breme vseh napadalnih in osvojevalnih vojska. — Srečen pričetek je že storjen, ker so slekli baltiske in poljske dele tega plašča, ki se mu mora ruski velikan edino zahvaliti sijaju svoje premoči. Ukrajinci, Armenci, narodi Kavkaza in Turkestan, 20 milijonov mohamedancev v Rusiji, bodo li še ubogali? Seveda je vprašanje sedaj še odprto, a z načrti političnega odbijanja in privlačevanja je že rešeno. Rusija je posebno v turanski srednji Aziji sili trgovino proti severu, a to je protinavratno in nasilno, ker je od primitivke sem šla trgovska pot proti zahodu, kjer se nahajajo izborna pristanišča ob Črnem kakor tudi ob Sredozemskem morju, ki odpirajo pota svetovni trgovini.

Svetovno gospodarsko organizatorično vprašanje, ki se je razvilo iz vprašanja bagdadske železnice, je zadobilo tako obširen prostor in tako moč razvoja, da se prekaša najdrževna pričakovanja prejšnjih časov. Ne le iranska višina, marveč tudi turanska ravnina, vse dežele, ki leže okoli Črnega in Kaspijskega morja, so podvržene tej glavni progi in bodo zvezane z njo po omrežju velikih postrankih prog. Dovažala jim bo blago in ga sprejemala od njih. Odprla si bo veliki prometno reko, ki teče iz turške Levante čez Balkan v osrednjo Evropo. Velikanska podobna se ne popolnoma jasna, a trdna, se ustvarja: višvalna oblika kulturne države, ki naravno razvija misel srednjevropske zvezne matice, ki tako po svojem bogastvu na človeških silah kakor tudi na naravnih pomožnih sredstvih vseh vrst ravnatoka zadošča postavam "avtarkije", kakor tudi vsem zahtevam trgovinsko-politične življenjske sile; ki torej kratkorečno razpolaga z vsemi političnimi silami, ki jim ni kos niti rusovstvo kakor tudi ne britanska imperijalistična zgradba. ... so li utopije?

Nemški vojniki na zapadni fronti gladijo blatno mesto, da bodo pripravili primerno dvigališče za zrakoplovce.

Prav je bilo.

"Ali pojdeš domov? Ne? Bomo videli! Da bi taki otroci hodili po gostilnah! Kdo je še kdaj kaj takega videl! Domov!"

Razjarjen je bil stri Hladnik. Sam ni skoro nikdar šel v gostilno, sin je pa jel že sedaj, ko ima jedva 20 let....

"Ali mi greš?" In Hladnik je zavzdignil srdito roko. Sin je pa le še sedel za mizo med tovariši, nemirno gledal v tla in pušil.

"Saj pojde, oče. Samo nekoliko naj še posesti! Kaj bi se jezili!" jel je miriti gostilničar.

"Kaj? Posesti? Ali ne sedi že dolgo tu? — Domov, Janez — takoj!" obrnil se je zopet proti sinu, ki je na to tiho odgovoril:

"Oče, preje bom doma kakor vi!"

In poklical je krčmarja, plačal mu vino in odšel, ne da bi se ozrl na očeta, ki se je tudi zaokrenil in počasi stopal za njim ven. V obraz je bil blede in ves se je tresel od jeze.

Zunaj ga je čakal sin. "Kaj hočete že zopet....?" "Nič! — Toda to si le izbij iz glave, da bi hodil po gostilnah! Tega ti jaz nikdar ne dopustim!"

"Zakaj smejo pa drugi?" "Drugi? Kaj so meni drugi mar? Jaz pravim, da ti ne smeš in — ne smeš! Sedaj pa hitro domov!"

Nekoliko časa sta stopala tiho drug poleg drugega, kar začne zopet oče:

"Oh, pa da te le sram ni, sram! Mene, čeprav sem star, bi gotovo bilo. Da bi ves dan sedel v gostilni in poslušal tega prismojenega krčmarja!"

"E, saj je nedelja!"

"I, ravno zato, ker je nedelja in ker je nedelja Gospodov dan, ti tega ne smeš! Tako bo, kakor bom jaz hotel!"

In zopet sta oba utihnili in tako stopala proti domu.

Hladnik je bil eden najimovitejših kmetov v Novem selu. — Z naravnim gospodarstvom, lepim vedenjem, s postrežljivostjo in primerno vladnostjo je prišel pri sedih na glas poštenega in umnega gospodarja. In res: njegovo gospodarstvo je bilo vzorno. V hlevih je imel vedno polno lepe živine. Njegovi volji so veljali za najboljše v celii vsil. Sploh — povsod se je videlo, kdo in kaj je Hladnik.

Pred petindvajsetimi leti je prevzel po očetu veliko in tudi ne ravno slabo gospodarstvo. Izplačati je pa moral 3000 goldinarjev: očetu za doteke 1000 gold., bratu pa 2000 gold. Izprva ni bil v malih skrbih, kje bi namreč dobil toliko denarja. Žena mu je prinesla samo 1200 gold. k hiši, — saj je pa tudi ni vzel zaradi denarja, temveč zaradi dobro znane marljivosti. Poprosil je očeta, naj ga malo počaka, kar je mož jako rad storil. No, v kratkem — v treh letih — je bil Hladnikov dom brez vsakega dolga.

Žena mu je v resnici marljivo gospodinjila. Vsako leto je vzredila po deset leto debelih prašičev in cel roj tolste perutnine. Za hišo in vrtič je pa nasadila raznega socivja, salate, motovilec, malo repe in krompirčka in — pelina, katerega je oče Hladnik jako rad žvečil. — "Dobro mi de! Kar ne-kako bolj zdrav sem, kadar ga malo lojam", odgovarjal je ženi, ki je ga grajala, češ: kako more žlovek vedno to "zeleno grenkobo" griziti.

Otrok sta imela četvero. Najstarejši je bil Janez — jedna deklica pred njim je bila umrla — najmlajši pa je bil Jožek. Med nji-

ma sta pa bila še Anka in Jurček, oba živa in zdrava otroka.

Vzredila sta jih v božjem strahu, naučila jih moliti in se pošteno in vlnudno vesti. V tem je bil posebno oče natančen. Da bi mu kdaj na večer, ko so molili rožni venec, kdo zaspal! Takega je mož potresel, da je dotični dobro pomnil, če je bil tudi — posel. — Ne-koč je malo zadremala dekla Lenka, prejšnji večer so namreč dolgo predli. Oče jo je nekoliko časa gledal: ko je pa le vedno dalje kimala in brez misli odpirala usta, stopil je k njej, jo potresel za glavo ter ji pomenljivo zapretil. Po molitvi jo je pa trdo poprijel, rekoč:

"Zakaj pa moliš? Mar zato, ker moraš Ne veš-li, kaj delaš, kadar moliš? Pri klepetanju ti pa teče jeziček, kaj ne?"

Tak je bil Hladnik, ki se je danes zaradi sina pošteno razsrdil. Kar nikakor ni mogel pustiti, da bi mu tak "otrok" kakor je imenoval še vedno Janeza, kaj nasprotnega delal.

Prišedši s sinom domov je bil kakor na žerjavici. Nič mu ni bilo po volji.

Zvečer je pa, še predno se je spravil spat, poklical ženo k sebi v malo sobico in začel:

"Koliko si dala fantu denarja?" "Eh, koliko neki! Kolikor navadno! Zakaj vprašuješ?"

"Jaz ne trpim, da bi mi hodil po gostilnah in zapravljat! Doma naj bo!"

"Ne bodi tak! Kaj pa je to, ako gre malo v družino?" zagovarjala je mati sina.

"Kaj? V družino! Pokažem mu družino! Ti pa — veš — mu o danes naprej ne smeš več dati nič novečica! Jaz že vem, zakaj hodi k Hribarju! — V družino, je-li?"

"Kam pa?" "Jaz sem vedel, da imaš še vedno deske na očeh. Zakaj hodi? — Zaradi Hribarjeve punce, one gizdave Franice! — Tega pa menda ne bom pripustil, da bi se naš z njo pečal, pa — v obče ne trpim, la bi mi hodil v gostilne in se u-čil pohajkovanja! Ali si razumeš la?"

Tu oče ni mogel Hladnik dolgo zaspati. Razne misli so mu rojile v glavi. Hudoval se je na sina, na Hribarja, na njegovo punco in na samega sebe. Vse ga je srdilo. Oh da bi mu sin ne delal tako, kakoi n hoče! Bomo videli!

Naposled mu je vendar doše blagodejni spanec in mu voščil lahko noč.

Janez ni vedel, kaj bi počel. Je zilo ga je, da ga je oče tako osramotil.

"Kaj si bodo tovariši mislili o meni? In kaj bo rekla Franica! U-u-u!"

Hudo mu je bilo pri sreč. "E, pa kaj, oče so oče. Vsak pošten sin mora poslušati in spoštovati roditelja svoja. Spoštuj starše in dobro ti pojde na zemlji pravi zapoved...."

Tako se je tolažil, a utolažil se ni.

"Pa zakaj so taki? — In zakaj smejo drugi v gostilne. — jaz pa ne?"

Stal je na hlevskem pragu. Kar začne fant ko petje. In obide ga vroča želja, da bi bil med njimi. Da bi šel klicat Franco. — "Idi, idi! Ne bodi tak.... ne bodi otrok, ki se da vsakomur strahovati! Nisi že dosti velik?" netilogo ga je nekaj v glavi.

"Ne hodi! Bodi doma! Poslušaj rajši očeta; on ti želi le dobro", govoril mu je drug glas.

Zmagal je pa le prvi glas, in Janez se odloči, da i....

Polagoma sezuje čevlje, tesno se zavije v veliko kamizolo in tiho stopi ob hiši proti cesti. Prišedši na cesto, se obuje in hitro odkoraka proti Hribarju.

Pride do gostilne: bila je že tema. — Kam sedaj? Ali bi šel klicat? Da!

In Janez počne stopati okoli vogla proti Frančinemu oknu. Pa kaj, kdo je tam? Ne stoji že eden? Janez se tiho priplazi, da bi poslušal.

.... In kaj hočem s Hladnikom? On je še otrok! Nisi li videl, kako ga je stari danes od nas domov spodil!... Ha, ha!"

In Franica se je sladko smejala. Janez sam ni vedel, kako je prišel domov. Ves je bil potr, a ob enem jezen, kakor še nikdar v svojem življenju.

"Ha! Sedaj pa vem, kakšna je. Oče govore prav, da mi branijo hoditi k Hribarju. Ta Franica, uh, ničvrednica!"

Drugi dan po kosilu sta se odpeljala Hladnik in sin v gozd po les. Molce sta sedela na velikem vozu, ki je glasno ropotal po trdih, kamenitih tleh, da je daleč na okrog odmevalo.

Kar začne oče:

"Janez, bodi pameten, ne bodi več dete! Saj veš, kako je in kaj, Ti si še mlad, neizkušen. Ob sem tem pa pomisli, da sem še jaz gospodar! Čemu tudi hodiš k Hribarju in denar zapravljat? Pusti vse to...."

Janez je tiho poslušal očeta; v sreč mu je popolnoma pritrjeval, a reči ni hotel nič. Sedaj pa sedaj je udaril vola in leno zavpil:

"Hej, sive! hej!"

In zopet sta bila oba tiho.

Hladnika je jezilo, da neće sin nič govoriti: zato je zopet počel:

"Hitrije požen! To lezemo tako počasi kakor polž."

In Janez je na to očeto besedo zopet udaril vola: "Hej, sive!" in voz je malo hitreje zadrda.

Tako sta se vozila dobre pol ure. Ze sta imela zaviti v gozd, kar ju sreča Hribarjeva Franica:

"Kam, Janez, kam? — Dober lan, oče!"

Janez se je zaničljivo nasmehnil na stran pogledal. Prišlo mu je takoj na misel: "On je še otrok. Nisi li videl, kako ga je stari domov podil?" — Hladnik je pa nekoliko emerno pokimal in nekaj poglaslo zamrmral.

Minuli so trije dobri meseci.

Janez ni bil od one nedelje še nikdar pri Hribarju. Z očetom sta se popolnoma pomirila in sprizajnila. Stari je bil vesel, misleč, da je njegova orostost toliko preduroglačila sina. — V nedeljskih popoldnevih sta lepo sedela pred hišo na dlopi in se pogovarjala o tem in o tem. Češe je prišel k njima i sosed Pogačar, prisleda je mati in i govorjenja je bilo vedno dovolj.

Neke nedelje popoldne sta sedela zopet Janez in oče pred hišo. — Molčala sta: kar nobeden ni hotel nič govoriti. Tedaj se pa prikaže z za ogla sosed Pogačar, gorolor, z navadno pipo v ustih in z meurjem za pasom.

"Kaj je novega?" nagovoril ga Hladnik po običnem pozdravu.

"Ej, kaj bi: Je pa ni. Prvo pa o: moj mehur kar nič več ne drži; idiš, da bo kmalu prazen. No, to-ko ga je pa še, da lahko ti in Janez z mirno dušo natlačita", odvra-Pogačar in ponudi očetu mehur.

Malo za tem so vsi trije veselo pušili stare "korošice" in spuščali sive oblačke v zrak.

"Glej, Hladnik, kmalu bi bil poabil. No sicer ni nič posebnega, a vendar ti moram povedati."

"Kaj si pa zopet zvedel?"

"No, nič takega! Več stara mi je po kosilu pravila, da je slišala,

ko so se v mesnici pogovarjale: — Hribar bi rad omožil heer, no, da jo mora omožiti."

In Pogačar je pomenljivo pogledal Hladnika.

"Morebiti pa ni res, kar govoris", začel je po malem prestanku Hladnik.

"No, dragi moj, bodi res ali — ne bodi; meni je vseeno! Kakor sem kupil, tako sem prodal. Pa pustimo to! Kaj sem že hotel reči?" In Pogačar se je popraskal za ušesi. — "Kdaj boš pa otavo kosil?" Več, zadnji krat sem šel mimo "Zaplazov" in kar začudil sem se bil! Take lepe otave še letos nisem videl!"

"Res je lepa!" pritrdi mu Hladnik. "In tudi kmalu bo treba iti nad njo. Kdaj boš pa ti začel?" "Tvoja ob potoku tudi ni slaba."

"Ne vem, kako kaj bo. — Drugi teden bomo se mlatili in drugo obdelali, potem bomo pa skoro kosili."

Tako so se pogovarjali. Kmalu jim je minil lepi, a drugače skoro dolgočasni popoldan.

Zopet je stal Janez na hlevskem pragu. Premišljal je o Franici. —

"Ha! sedaj pa ima! In kako bi se jaz lahko opek. Prav je bilo, da sem poslušal očeta. Oče so mi že prav hoteli in mi vedno hočejo. Prav je bilo, prav."

In sezul si je zopet čevlje, položil jih kraj vrat, mirno zlezal na hlev in se zaril v seno.

Značilna prepoved.
Jackson, Miss., 19. marca. — Governor Bilbo je danes podpisal predlogo, ki prepoveduje v državi Mississippi oglaševanje alkoholnih pijač. Postava stopi po šestdesetih dneh v veljavo.

"Prinz Oscar".
San Francisco, 19. marca. — Danes je bilo tukaj naznanjeno, da namerava American International Corporation kupiti nemški parnik "Prinz Oscar", ki je interniran v Hoboken. Agentje omenjene korporacije so ponudili Hamburg-America družbi \$2.000.00.

Japonska križarka v Honolulu.
Honolulu, T. H., 19. marca. — V tukajšnje pristanišče je dospela japonska križarka "Chitoh". Admiral Ide je izjavil, da mu ni nič znano o neki nemški bojni ladji, ki baje križari po Pacifiškem oceanu.

Ekspresni vlak skočil s tira.
Včeraj zvečer je skočil med New Brunswickom in Metuchen, N. J. s tira ekspresni vlak Pennsylvanijske železnice. Ponesrečen se ni nihče. Zmlet je bil več ur ustavljen.

Obdolžen umora.
Cambridge, Mass., 19. marca. — Dane se bo moral zagovarjati pred sodiščem Albert J. Roper, ki je obdolžen, da je umoril svojega očeta. — Obtožence odločno taji vsako krivdo.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:		Pod Turškim Jarmom	—25
Skrbi za dušo, v platno vez.	—50	Pregovori, prilike, reki	—25
Marija Varhinja, v platno vezano	—50	Revolucija na Portugalskem	—20
Marija Varhinja, v usnje vez.	\$1.20	Roparsko življenje	—20
Sveta Ura, v usnje vezano	\$1.20	Srečolovce	—20
Rajski Glasovi, v platno vez.	—45	Strelec	—20
		Sv. Genovefa	—25
		Sv. Notburga	—20
		Titanik	—30
		Trojak, povest	—50
		Turki pred Dunajem	—35
		Vojna na Balkanu, 13. zvez.	\$1.85
		Zgodovina c. in k. pešpolka	—50
		št. 17 s slikami	—50
		Zgodba o povišanju	—30
		Zgodovina slov. naroda 5.	—40
		zvezek	—40
		Zlate jagode, vez.	—30
		Življenja trnjeva pot	—50
		Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjevega Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu)	—75

SPILMANOVE POVESTI:		
1. zv. Ljubite svoje sovražnike —	20	
2. zv. Maron, krščanski deček —	25	
3. zv. Praški judek —	20	
4. zv. Arumugan, sin indij. skega kneza —	25	
5. zv. Kraljičin nečak —	30	
6. zv. Rdeča in bela vrt-nica —	30	
7. zv. Prisega huronskega glavarja —	30	
8. zv. Angelj sužojev —	30	
TALIJA.		
Zbirka gledaliških iger: Pri puščavniku —	20	
Idealna tašča —	20	

RAZGLEDNICE:		
Newyorške s evetlicami, humoristične, božične, no-voletne in velikonočne, komad po —	03	
ducat po —	25	
Z slikami mesta New Yorka po —	25	
Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —	35	

ZEMLJEVIDI:		
Združenih držav mali —	10	
veliki —	25	
Balkanskih držav —	15	
Evrope, vezan —	45	
Vojn astenska mapa —	1,50	
Zemljevidi: New York, Co-lorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylv-ania, Minnesota, Wis-consin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —	25	
Avstro-Ogrske mali —	10	
veliki vezan —	50	
Celi svet —	25	
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet —	1,50	

OPOMBA: Naročilom je priliciti denarno vrednost, bod

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEK, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Joliet, Ill.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, štev. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, štev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, štev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebnih ali neuradnih pismih od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

MESEČNI PREGLED MED DRUŠTVI IN JEDNOTO
za mesec februar 1916.

Dohodki:	Izdatki:
1. 454.57	500.00
2. 451.45	292.00
3. 207.18	61.00
4. 132.29	64.00
5. 90.72	43.00
6. 100.00	18.00
9. 453.13	440.19
11. 79.27	56.00
12. 157.70	134.32
13. 167.70	48.00
14. 76.21	97.00
15. 213.97	98.30
16. 180.41	1000.00
17. 55.69	28.00
18. 483.27	500.00
19. 261.36	232.00
20. 197.44	1000.00
21. 187.28	53.00
22. 190.00	85.00
25. 324.39	51.00
26. 132.95	98.00
27. 135.96	64.00
28. 64.95	80.00
29. 186.28	128.00
30. 473.16	228.00
31. 288.27	169.00
32. 163.29	
33. 219.88	103.00
35. 153.16	93.00
36. 348.78	167.00
37. 685.66	2000.00
38. 121.65	432.14
39. 186.86	140.86
40. 228.60	139.00
41. 72.84	42.00
42. 177.40	85.00
43. 110.22	37.00
44. 140.13	27.00
45. 189.68	101.40
47. 172.12	34.00
49. 140.48	23.00
50. 59.32	
51. 81.61	35.00
52. 168.07	53.00
53. 217.50	39.00
54. 126.66	18.00
55. 117.24	80.00
57. 100.41	16.00
58. 129.25	99.00
60. 94.49	21.00
61. 105.74	77.50
64. 44.52	
66. 151.15	
68. 147.05	21.00
69. 71.24	65.00
70. 54.36	24.00
71. 234.96	80.00
72. 40.66	15.00
75. 129.09	50.00
76. 56.10	1000.00
77. 61.92	31.00
78. 204.63	79.00
79. 14.99	
81. 47.24	
82. 161.28	40.00
83. 76.59	12.00
84. 162.40	92.00
85. 155.56	41.00
86. 52.79	
87. 47.61	30.00
88. 87.98	57.00
89. 113.69	8.00
90. 56.14	
92. 78.59	
94. 254.40	11.00
99. 115.10	11.00
100. 58.00	

101. 55.40			
103. 144.19	113.00	113.00	
104. 54.66	24.00	24.00	
105. 100.50	15.00	15.00	
106. 108.24			
107. 36.34			
108. 54.14			
109. 38.26			
110. 102.09	28.00	28.00	
111. 128.89	60.00	60.00	
112. 46.25			
114. 235.56	63.00	63.00	
116. 72.54			
117. 37.43	25.00	25.00	
118. 26.21	49.00	49.00	
119. 22.63			
120. 36.87	10.00	10.00	
121. 52.77			
Ases. št. 210.	17.00	17.00	
72. 47.37			
84. 412.74			
Skupaj	14.549.96	6000.00	5866.77
			11.866.71

Prva številka znači številko društva; druga znači svote vplačanega denarja; tretja znači smrtnino; četrta znači koliko se je izplačalo podpore in poškodnine; peta pa koliko so člani posameznih društev skupaj prejeli.

GEO. L. BROZICH, glavni tajnik.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA J. S. K. JEDNOTE.

Poročilo o umrlih članih in članicah.

Ases. št. 212. Dne 1. marca 1916.

Matevž Lombar, cert. 17.142, član društva sv. Jožefa, št. 20, Gilbert, Minn. Rojen leta 1888, umrl dne 27. januarja 1916. Vzrok smrti: Hipoid Fever. Zavarovan je bil za \$1000, pristopil k Jednoti 28. novembra 1913.

Filip Rakuskar, cert. 17.789, rojen leta 1889, član društva sv. Jazneza Krstnika, št. 37, Cleveland, Ohio, umrl dne 27. januarja 1916. Vzrok smrti: jetika; zavarovan je bil za \$1000, pristopil k Jednoti 31. avgusta 1914.

Anton Martini, cert. 6494, rojen leta 1884, član društva sv. Jazneza Krstnika, št. 37, Cleveland, Ohio, umrl dne 4. febr. 1916. Vzrok smrti: jetika; zavarovan je bil za \$1000, pristopil k Jednoti 20. januarja 1907.

Anton Basti, cert. 4663, rojen leta 1865, član društva sv. Mihaela, št. 88, Roundup, Mont., umrl dne 10. jan. 1916. Vzrok smrti: Carcinoma, Prostate Gland; zavarovan je bil za \$1000, pristopil k Jednoti 11. febr. 1906.

Helena Škerl, cert. 8714, rojena leta 1877, članica društva sv. Alojzija, št. 18, Rock Springs, Wyo., umrla dne 9. januarja 1916. Vzrok smrti: Acute Peritonitis; zavarovana je bila za \$500, pristopila k Jednoti 1. januarja 1906.

Jakob Gorenc, cert. 994, rojen leta 1853, član društva sv. Jožefa, št. 12, Pittsburgh, Pa., umrl dne 26. januarja 1916. Vzrok smrti: Apoplexy; zavarovan je bil za \$1000, pristopil k Jednoti 15. julija 1899.

Jožefa Necimer, cert. 8427, rojena leta 1872, članica društva sv. Jožefa, št. 12, Pittsburgh, Pa., umrla dne (?) februarja 1916. Vzrok smrti: Carcinoma, Stomach; zavarovana je bila za \$500, pristopila k Jednoti 26. junija 1912.

Vincenc Arko, cert. 1940, rojen leta 1883, član društva sv. Jožefa, št. 30 v Chisholm, Minn., umrl dne 29. febr. 1916. Vzrok smrti: ubit v rudniku; zavarovan je bil za \$1000, pristopil k Jednoti 26. januarja 1903.

Meseca februarja 1916 je bilo izplačano društvom kakor sledi:
Za smrtnino članov in članic \$ 6,000.00
Za bolniško podporo in poškodbe \$ 5,866.71

Skupaj \$11,866.71

O P O M B A:

Čenjeni gg.: Tajniki so prošni poročati o umrlih članih in članicah v glavni urad takoj. Ob enem se kliče pozornost nato, da se priložijo mrtvaškemu listu vsi pogrebni računi, kateri pa morajo biti notarsko potrjeni in sicer ne smejo presegati mejo, katero določajo pravila.

Dasiravno je bilo že večkrat naznanjeno, je še nekaj krajevnih zastopnikov, kateri vedno pošiljajo poštne znamke za Otrojič assement. Te uradnike uljudno prosim, da bi vsaj nekoliko skušali nam iti na roko, kajti poštne znamke delajo sitnosti pri sklepanju računa. Zato naklonjenost bodem zelo hvaležen.

Z bratskim pozdravom

Geo. L. Brozich, glavni tajnik.

Smrt kontrolorja Stepnika.

Spisal Ivan Cankar.

(Nadaljevanje.)

II.

To je bil res usoden korak. Stopil sem s eno nogo in zdaj pojde samo navzdol. Zdi se mi, kakor da bi bil prostovoljno odprl vrata smrti. Kar je viselo na meni življenja, je začelo odpadati tako hitro, da niti opazil nisem vsake posamezne izgube.

Človek pogleda nekega jutra na vrt in vidi, da je drevje čisto golo in vendar je padel počasi list za listom, tiho in neopazno. Tako se bo zgodilo meni; vsaka kapljica krvi bo izginila počasi, tiho in neopazno, a nekega jutra bodo prišli, in moje oči bodo steklene.

Obkel sem črno obleko ter si zavezal črno kravato. Moj obraz se je zdel vsled tega tako blede in upadel, da bi se kdo drugi ženiral med ljudi s tako neprimerne zunanostjo. In vrhutega so izgubile moje oči že davno vsako barvo; punčice so bile popolnoma bledosive, da so se komaj razločevale. Ko sem si zavezal kravato, so se mi roke tresle. Odpravil sem se v čitalnično dvorano, praznovati odhodnice gospodične Helene Tršanove. Ravno

ko sem zapiral vrata, sem se spomnil, da mi je prišla Helena na misel v tistem trenutku, ko sem pisal svojo prošnjo. In ob tem spominu me je zazeblo od temena do nog.

Šel sem sam, moja žena je ostala doma. To je storila zato, ker ni hotela moje družbe; ona se tega morda ni zavedala, ali meni je bilo jasno.

Predno sem prestopil prag dvorane, me je obšel tisti grenki čut, ki obide prosilec, predno potrka na vrata. Podoben je bil tudi bojazni človeka, ki si je v svesti izmazane krivde in sluti, da je njegov greh izdan. Ko sem vstopil, se ne nekateri ozrli po meni, in zapazil sem takoj tisti pritaženi, vprašujoči smehljaj.

— Ali si tudi ti še na svetu?... Doklej še misliš vznemirjati žive ljudi?

In za trenotek se mi je zazdelo, da bi jih prosil oproščenja.

Helena je sedela na gorenjem koncu mize. Dala mi je roko, a med tem je gledala drugam; pozabila je, da stojim pred njo, še predno sem izpustil njeno desnico. Sedel sem poleg zaspanskega daccarja, ki me je pogledal od strani ter se potem ves čas ni več brigal zame. Ravno sebi nasproti sem opazil široki obraz adjunktov; ko me je ogledal, je pokimal z glavo ter iztegnil roko čez mizo; nato pa se je najbrž nečesa domi-

slil — prijel je za kozarec, kakor v zadregi ter se obrnil k svojemu sosedu, učitelju Breskvi.

Pil sem mnogo, praznil sem čašo za čašo, in okrog mene je pričela plavati motna, meglena svetloba; zdelo se mi je, da gledam vse oblike skozi zakajeno steklo. Ali bilo mi je prijetno; najrajši bi bil zatisnil oči, zibal se na svojem stolu ter sanjal lepe sanje.

Govorili so vse navskriž, toda jaz jih nisem poslušal in ne razumel. Videl sem, da so vstajali govorniki in zamahovali z rokami; kadar so dvignili kozarec v visoko iztegnjenih rokah, je nastal hrup po dvorani, in čaše so zvenele in vino se je razlivalo. Tudi jaz sem časih vstal — in tudi ob moj kozarec je trčil pomo-toma ta ali oni. Drugače pa me to vse skupaj ni čisto nič bri-galo.

Spominjam se nekega čudnega hrepenenja iz tedanjih časov; ti-sti večer me je ovladalo popolno-ma. Samo da bi mi enkrat, sa-mo enkrat v življenju poljubil to drobno, belo roko, da bi se do-taknil z ustnicami teh tenkih prstkov! Časih sem se vzbudil ponoči, in ko sem se spomnil te drobne roke, teh tenkih prstkov, sem grizel v rjuho od bolečine.

Postalo mi je težko. Megla se je zgostila okrog mene in legla mi je na dušo. Naslonil sem se s koleni na mizo; dihanje mi je bilo naporno in mučno; v obrazu sem čutil veliko vročino, in us-tnice so mi bile vse ožgane. Večji-del so bili že vsi pijani, in zato ni zapazil nihče ničesar čudnega na meni.

Smejejo se okoli mene, kakor da bi trajal ta smeh na večne ča-se, kakor da bi nikar ne bilo kon-ca te vesele noči! Tudi jaz bi se rad tako smejal. Ali morda je vse to neumnost, morda so vse to samo sanje. Moj hrbet je sklonjen, ker mislim, da stoj — smrt za menoj. Ali ni to neopra-vičen strah, ki izvira samo iz bo-le-ne domišljije?

Za menoj ni morda ničesar. Tresem se od bedaste bojazni ka-kor otrok v temi — a vse je tihe in strahu ni od nikoder. Zarad-povsem neosnovanega domneva-nja si kratim uživanje in obračun glavo od solncea. Zaradi povsem

ne osnovanega domnevanja... če upa v življenje surovi obraz adjunktov, zakaj bi ne upal jaz? Tako je torej vse skupaj neum-nost in domišljija, in pričel bom življenje od začetka.

Ah, samo da bi ne bilo domi-shljije; jasno je, da me je uničila samo domišljija. Tudi moj obraz bi ne bil več blede.

Vstal sem izza mize, ali prijeli sem se moral trdno za stolico, kaj-ti zavrtelo se je vse okoli mene in noge so se mi tresle. Ko sem se obrnil, sem ugledal zrčalo ravo-ne pred seboj; moj obraz je bil strahovito spačen; v tenkih us-tnicah ni bilo niti kapljice krvi, in oči so bile globoko udrtje. A na ustnicah in v očeh je ležal tako čuden izraz, da sem se zagnusil sam sebi; izraz pohotnega star-ca, ki se vkljub svoji onemoglo-sti še ni nasitil življenja.

Sedel sem zopet za mizo. In dna prsi se mi je začelo dvigati in segalo je višje, stisnilo mi grlo in zalilo oči s solzami. To je bila ta-kov grenka ožetost, kakor je dot-lej nisem poznal; vse v meni je tisti trenutok trepetalo od smrt-nega straha. Nekdo blizu me-ne je govoril prav tedaj z visoki-m, nekoliko vinjenim glasom.

— Šele to uro, ko se poslavlja-mo od Vas, gospodičine... Šele to uro čutimo vsi žalostni in pot-rti, kaj izgubljamo ob tem slo-vesu... Šele to uro, ko gledamo poslednjikrat vaše lepe, vedno ve-sele oči, čutimo vso praznoto, ki bo ostala v naših srcih po vašem odhodu... Zunaj je jesen in list za listom pada z drevja... vse kar je lepega in evetočnega nas ostavlja, a nam ostane zima in — smrt.

Ob tej besedi se je zdrnil go-vornik sam; prišla mu je menda na jezik povsem nepričakovano. Nekateri so se ozrli začudenj nanj, a nekdo je vzkliknil na kon-cu mize s pol osornim, pol pre-strašenim glasom:

— Molči, sova!... Odkod ti pride smrt?

Kako je končal, ne vem na-tanko. Pil sem med tem mnogo in vsega, kar se je zgodilo poz-neje, se spominjam samo še ne-jasno. In zopet mi je, če se spo-minjam tistega večera.

Helena ni odgovorila na zadnjo napitnico; toda ko je utihnilo

žvenketanje kozarecev, sem vstal jaz — čemu, to sam Bog vedi. — Ali bilo mi je neizrečeno tesno pri sremi. Tisti čas sem se zave-dal z vso bridkostjo nečesa, kar mi ni prišlo na misel ne prej ne pozneje... Nikdar v svojem živ-ljenju nisem imel človeka, ki bi me ljubil tako, kakor si predstavl-jam ljubezen jaz. Nikogar ni bi-lo, ki bi mogel priti k njemu v težkih urah, da bi mu pokazal svoje ranjeno srce in svoje obje-kane oči. Kakor zver sem se skrival, kadar mi je kapala kri iz bolečih ran.

In tisti čas sem vstal, poln sen-timentalne zaupnosti.

— Gospoda, tudi jaz... tudi jaz... jaz sem list, ki pade ju-tri z drevesa.

Ali ko sem stal in še predno sem dokončal stavek, se je hipo-ma razdelila megla pred menoj, in ugledal sem omizje... dolgo omizje samih surovih, polpijanih obrazov. Sami surovi, polpijani obrazi vsenaokoli, po vsej dvora-ni, in začudene, razžaljene in pre-zirljive oči so gledale name od vseh strani. Zdelo se mi je, da pa-dajo ti pogledi na obraz kakor zaušnice, da se mi plazijo po ko-šenih rokah navzgor, po obleki, na vrat in na lica, same gnusne gosenice.

Stal sem kakor na sramotnem kamnu — v zasmeh in zgražanje poštenim ljudem... Ostal naj bi bil doma za zaklenjenimi vrati — gobavec, ki se ga ogibljejo od da-leč. V trenutku, predno sem se-del, mi je prišlo do grla, da bi za-krilal, da bi jih vprašal, kaj sem jim storil. Molčali so vsi okoli mene, ali jaz sem slišal besede, polne zaničevanja in sovraštva; vpilo je po dvorani s hripavimi glasovi, da bi jih ne mogel pre-krikati.

To je bil divji, blazni strah — pred smrtjo; da bi se ne ženira-li drug drugega, bi me bili pobili s pestmi na tla. Telo mi je doce-lo obnemoglo in udje so mi bili kakor iz mehkega voska; sedel sem in gledal s široko odprtimi očmi, a videl nisem ničesar.

Na odru so se oglasili glasovi klavirja; padli so v tišino, kakor da bi zažvenketalo srebro na tleh.

— Denite mize v stran...

(Pride še.)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI
KOLENDAR

za leto 1916.

Velja s poštnino vred 35 centov.

Obsseg berila:

Domovini in narodu. (Pesem.) — Običajni Kalendar. — Strašne številke. — Krogla. — Maska. — Razkritelj petroleja. — Red Marije Terezije. — Fran-cija v vojnem času. — Jasna noč. — Moja ura. — Svetovna vojna in katoliška Cerkev. — Duševni blisk. — Pri sanitetnih kolonah, na bojišču, — Eksple-sivne snovi. — V lekarni "Avstrija". — Iznajditelj podmorskega čolna. — Galipolis in Dardanele. — Julija Romain. — Rmena pošast. — Doživljaji v zraku. — Podzemljsko mesto v Wieliczki. — Čustvena udova. — Kovač. — Kolonijalna posestva Nemčije. — Bodočnost Evrope. — Urednik. — Pohab-ljenec. — Le Betail. — O vzrokih svetovne vojne. — Petindvajset frankov. — Kako nastane strelni jarek. — Kdo je bil? — Klasični topovi. — Per v voj-ni. — Belgijska armada. — Pri generalnem štabu. — O podobnosti dvojčkov. — Ljubi denar. — Srečanje. — Mobilizacija v Venezueli. — Specialiteta. — Prvi polet iz Evrope v Ameriko. — Čudne zgodbe. — Rdeči trak. — Pregled dogodkov svetovne vojne. — Kitajski tipi. — Smešnice. — Ogled.

Elike:

Italijanski vodilni zrakoplov nad Benetkami. — Šestaneč nemškega in avstrijskega cesarja. — Prevažanje avstrijskih čet preko reke San. — Turške artilerije na Galipolisu. — Prizor na cesti v Belgradu: učinek šestnajstpalč-ne avstrijske granate. — Potop angleške ladije "Majestic" v Dardanelah. — Avstrijska kavalerijska patrolja ob Visli. — Ruska infanterija v zakopih. — Italijani so vjeli avstrijskega špijona. — Avstrijski oklopni vlak v Galiciji. — Italijanski bersaljerji v boju. — Mrtveci v zavzetem belgijskem zakupu. — Ita-lijanska gorska baterija pripravljena za akcijo. — Ranjeni Rusi, zapušteni od svojih ob priliki bega iz Varšave. — Srbske utrdbe pri Belgradu, razdejane od avstrijskih topov. — Avstrijski vojaki, katere so vjeli Italijani na goriški fron-ti. — Učinek avstrijskih granat v Zagradu. — Ameriški podmorski čoln. — Vojni arsenal v Belgradu, katerega so Avstrijci razdejali. — Fort št. 18 pred Przemyslom, katerega so Nemci zavzeli z bajonetnim naskokom. — Av-strijska havbična baterija v akciji. — Pogled na del Varšave. — Bolgarske čete na gorakem prelazu ob srbski meji. — Avstrijske prednje straže v Ru-niji. — Italijanska poljska bolnica dve milje za fronto. — Prizor iz Lvova. — Učinek avstrijske granate v Anconi. — Avstrijska invazija na Poljskem. — Ruski vojni jetniki. — Vodljivi angleški zrakoplov. — Bovec v Prestrelj-nikom. — Triglavsko pogorje.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
32 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Medvedarji.

Spisal Rado Murnik.

"Ej, gospod Likavec, le z nami!" je po zajtrku vabil rdečelični, sivobrski oškrbnik Praprotnik svojega gosta, mladega tvojničarja, ko sta sedela v prvem nadstropju Rakitovske graščine sama skupaj in kadila smodke. "Zabavali se bomo imenitno, verujte mi! In kaj hočete danes v nedeljo popoldan v Ljubljani? Saj se odpeljete tudi lahko zvečer."

"Kam pa jo nameravate oditi?" je vprašal Likavec, za svoja leta skoro primeren mož. "Na medveda!" je odgovoril nekam svečano graščinski upravitelj. "Zdaj v decembru je pravi čas za to."

"No, to pa je bolj opravite brez mene, gospod Praprotnik!" se je branil tvojničar. Ko pa mu je oškrbnik zašepetal nekaj na uho, se je glasno zasmejal in takoj obljubil, da se udeleži lova. "Kdo bo pa še z vami, gospod upravitelj?"

"Dvoje gospodov iz bližnjega Zebukovja, dvoje imenitnih lovcev! Prvi je voditelj zemljiških knjig Močilnikar. Zetnji možkar njame malone vsako noč domačo merkevco in jo prodaja drugo jutro za divjega mačka. Korenjak je pa tudi naš novi davčni pristav Sota. Ta čudni mladenič vam strelja kozle tako v zasebnem življenju kakor v davčnem uradu. In pravzaprav le zaradi njega se vzdignemo danes na kosmaka-godrnjača."

"Kako to?"

"Prejšnjo soboto smo sedeli Močilnikar, Sota in jaz v zabukovski gostilnici. Pri veselici kobilici. Med pogovorom je prišel na met tudi lov. Ob tej priliki sem omenil, da me popade vselej silovita razburjenost, kadar se bližam medvedjemu brolu. Priljubljeni so mi vsi, le Sota je delal vodo in gonil neprestano, da ga je medveda prav tako malo strah kakor pa vervece. Ta preoblečeni rovtar trdi vedno nasprotno in hoče vedeti vedno vse najbolje; to ni je spravilo že z marsikom v zamer. Čakaj, sem si mislil, tebe moramo pa vendar enkrat malo postaviti na led! Povabil sem ga torej za danes."

"Kaj pa, če se skuja?"

"Pa plača pet butelj šampanjca. No — tega ne utrpim! Rajši pride. Saj je tudi že povsod razbojal in raztrobental in se imenitil zlasti zabukovskim krasotam, da se pripravljajo na medveda. Ta bahavost je pa živo skelela gospoda knjigovodnika Močilnikarja, ki mu je že dolgo gorak, ne vem že zakaj. Zato je obljubil tudi on, da se nam pridruži, češ, da se ne boji ne leva ne tigra, ampak kvečjemu svoje zakonske grlice doma!"

"Gospoda sta že tukaj", je javil oškrbnikov sluga, Gabronov Balant, in zaničljiv smeh na je šinil preko gubolnega rjavega obraza.

Takoj za njim sta dospela pričakovana gospoda.

"Dobro jutro! Muce imam, pa hudo muce!" je vpil grantovničar Močilnikar, suh možje srednje rasti, v teški zimski suknji, segajoči mu skoraj do peti. Zablul obraz z višnjevkastimi klobasami pod očmi mu je bil poln rdečih mozoljev. Ob vsakem koraku je pogledal na tla; obstal je sredi sebe in se priklonil.

Za njim je vstopil nagizdan gospodek, davčni pristav Sota, v kratkem kožuhu in usnjenih dokolenkah, s puško na rami in s črnim ščipalnikom na nosu. Praprotnik je predstavil gospode in odnesel Sotovo puško in torbo v kot k vratom. Pristavec sta sedla, Balant pa je prinesel zaseke, kruha in slivovke.

Dasi je imel gospod Močilnikar v zimski suknji čutaro polno brinovca, je vendarle hvalil oškrbnikovo slivovko in se pridno napačal a ujo.

"Pa jaz ne bom streljal", je oznanil. "Samo nadzoroval in beležil bom. Strelja naj moj ljubi prijatelj Sota tukaj, ki pričakuje od njega vse Zabukovje ubitega medveda."

"Kako pa bo?" se je podvzval Sota, ne da bi se zmenil za ubadljive besede knjigovodje, in se naslonil z dolgima rokama na mizo. "Vse je urejeno", je odgovoril upravitelj Praprotnik. "Lovili bomo pa brez gonjačev in brez psov. Moj izkušeni medvedar Balant je zaprl zver v njenem brolu in zabil luknjo z deskami. Treba je, da se samo vunkaj spoditi in netrebiti."

"Ako pa medved že prej raz-

bije deske in uide?" je povzel zopet davčni adjunkt Sota. "Ne bo. Saj ne more!"

Medtem je pomignil Praprotnik Balantu. Ta je vedel, kaj mu je storiti: vzel je skrivaj torbo davčnega pristava in v sosednji sobi po gospodovem naročilu zamenjal zaradi varnosti ostre patrone s praznimi.

"Prosim, gospod, voz je pripravljen", je prišel poročat Balant.

Močilnikar si je dal naliti še dva šentjanževa povruha.

"Na zdravje medvedu!" je kričal in zlobno skilil na Soto.

Spodaj je čakal voznik z lestvanami. Lovci so sedli po dva in dva na deske, položene počez. Vozili so se dobro uro. Medpotoma je dobil grantovničar razstne kratkočasnice o židih in Ogrih. Ustavili so se pred krčmo majhne vasi in zapustili lestvane.

"Zdaj pojdeva midva z gospodom Likavcem k mlinarju", je dejal upravitelj Praprotniku. "Nekaj malega imam tam opraviti. Potem greva po stezi, ki bi bila gospodu Močilnikarju in gospodu Šoti prestrma. Snidemo se na Košatnici. Za to vidimo zdravi in veseli! Z Bogom!"

Solnce je mežalo za sivimi oblaki na nebu... Prejšnji teden je bilo odmeknilo, topel jug je raztaljal in popil prisojni bregovom vse sneg.

Balant je zavlil po ozkem potu v gorovje in v svojem živku zaletljivo izvajal neblage dišave. Za njim je stopal Sota. Najzadnji pa je bil Močilnikar, deloma zato, ker je bil najpočasnejši, deloma pa zato, da je laglje pokušal svoj brinovce. Tako so hodili debelo uro.

"Kje pa je že ta vražji brol?" je zagodrnjal Močilnikar.

"Bomo precej tam, gospod!" je odvrnil Balant. Iztrkal je svojo pipico, jo lepo ostrgal z mezinco in se obrisal ob lica, zakaj čistost je ljubil moč nad vse. Nato je spravil živček in krenil na levo po tegotnem plazu navkreber.

"Oha, oha — to pa že ne bo nič!" se je pritožil gospod Močilnikar in obupno gledal po vrtozavem potu. Komaj je še pobiral stopinje.

"Bo že, gospod, bo že!" ga je izpodbujal Balant. "Le za menoj!"

"Pa vsaj malo počakajte! Oha, mož! Počivajmo nekoliko! To gre tako na strmo, da bi se lahko grizel v kolena!"

Ko si je gospod Močilnikar odahnil, so se pomikali dalje. Balant je hodil varno kakor v ravlini. Sota je lezel ob kraju, se oprijemal vej obrobnega drevja in se opiral ob puško. Kmalu pa je minila potrpežljivost tudi njega: začel je godrnjati. Daleč spodaj pa je lazatal slabotni knjigovodnik in stokal na glas.

"Kajne, muce, muce, hehe?" ga je dražil Sota. Akotudi je bil sam ves usupljen in upchan, ga je veselilo vseeno, da trpi njegov bližnji še več. "Ojej, muce!" Komaj pa je to izpregovoril, in že mu je zdrknil črni ščipalnik s potnega nosu in se razletel ob grušču. To je veselilo zopet gospoda Močilnikarja.

"Na —!" je viknil. "Zdaj bo pa medved izgubil vsako spoštovanje do vas, ko mu ne boste mogli stopiti več tako po gosposko nasproti."

Balant se je smejal obema. Naposled so bili vsi trije srečno na vrhu.

"Zapomnite si, Balant", je so-pihal Močilnikar ves moker in zamazan. "Zapomnite si, kdaj ste me videli tukaj gor!" Če bi bil prej vedel, da bodo težave take, bi bil rajši doma ostal v postelji.

Pot ga je uznjočila in užejala strašno. Stregel je svojemu poželenju do site volje.

Potem so hodili ob robu prepa-da in prišli na brežino, ki se je na eni strani nžala v romantično tokavo, obrastlo z borovci in stariimi starekami, na drugi pa prehajala v močvirnato čret. Oddal se je obrnil Balant zopet na levo in gнал utrjena popotnika skozi goščeavo po izkrcenih fratah čez hode in panje, preko struge izjedavega hudournika, po kotanjah in dragah do precej velike goličave. Ondi so se sešli sprejema z oškrbnikom Praprotnikom in tvojničarjem. Posedli so po suhih skalinah in se krepčali z jedjo in pijnjo. Hlastavi gospod Sota jim je jel priprodevovati nekatere svojih velečudnih lovskih doživljanj.

"Enkrat sem ustrelil na Tirolskem dva lepa zajca, oha ngenkrat!" je pravil resno in važno. "Lovil sem bil že ves ljubi dan, bode praveč aine cedile po meni,

pa nisem dobil ničesar. In lej ga vraga — naposled je moj pes vendar vzdignil kar dve zajca iz lože in ju gonil po njivi navkreber. Kaj pravite? Ne enega, ampak dva! Skakala sta lepo vstrice."

"Prejkone sta bila zaročena", mu je prestrigel besedo gospod Praprotnik, "ali sta pa letela že na ženitovanjsko potovanje."

"Sprožil sem obadva petelina in zajca sta bila moja!" se je bahal gospod Sota, kakor da ne bi bil opazil zasmehovanja vesele družbe.

"Bržkone ste vzeli desnega na levo muho, levega pa na desno, če ne, bi bili zgrešili vsakega posebej!" se je norčeval gospod Močilnikar.

"Prosim, gospoda!" je nadaljeval gospod Sota. "Nekoč sem — tudi v Tirolah — slisal tožiti zajca. Hitel sem bliže. Zagledal sem rdečkast klobčič na tleh in ustrelil v živo kopice. Ubil sem lisico s štirimi mladici vred, zate pa je čil in zdrav odnesel pete. Kaj?"

"A — ta je pa že prehuda!" je vzdihnil gospod Praprotnik. "Sv. Hubert, prosim za nas! Ta lisica družina menda ni bila čisto zdrava na možganji!"

"Tirolske lisice so povprek nekoliko udarjene", je pripomnil gospod Močilnikar.

Glasan smeh se je razlegal po tihem kraljestvu Diane. Gospod Sota ni hotel nevernikom povedati nobene več. Lovci so jo mahali naprej, dokler ni Balant obstal na vrhu strmalci; dejal je kazalec na usta, počenil, gledal z malinimi črnimi očmi nekaj časa predse doli in se obrnil.

"Poglejte tisti hrast tam na skali!" je dejal tiho.

Sota je stopil previdno bliže.

"Ali ga vidite?"

"Vidim."

"Dobro. Pod njim v skalovju, tam je naša zver!"

Tedaj je Sota nekaj zabele o-koli srea.

"Vas je kaj strah?"

"A — kaj šet čisto nič!"

"Boste že videli, kaj se pravi medvedu nagajati!" ga je plašil jecljajo Močilnikar.

"Nekaj bo, kar bo!" je modro rekel Balant. "Zdaj moramo doli."

Čez nekaj minut so stali pred medvednico. Od visoke navpične stene se je bil pred danim časom udrl velikanski usad. Med dvema ulomkoma srepe peči je ostala prostorna votlina. Dvoje smrek je stalo kakor dvojna stráža na desni in levi strani vhoda. Zapirala so ga močna vrata, zbita od sirovih desak. Da jih kosmati ujetnik ne bi mogel odriniti, je bil zabil Balant debel kol prednje v talo zemljo. Skozi prevrtačo zgornjo desko je potegnil močan konopec, ga zavezal in ovil njegov drugi konec okoli trdne veje hrasta, ki se je bil utrgal z vrha pečine in potegnil s svojim korenjem veliko kepo zemlje in kamena za seboj na skalo.

"Prosim, gospoda, pripravite puške!" je velel oškrbnik. "Zdaj spleza Balant na vrh skale k hrastu nad brolom, da vzdigne zapornico. Štel bo: ena, dve, tri! Na tri bo mrečni izhod prost. Bodite vsi dobro pripravljeni! Kosmatine ne skoči vunkaj kakor strela!" V tem je vzel Balant štiri žveplenke in odrezal od njih neenake kosčke. Zakril jih je v pesti tako, da so bili videti vsi enako dolgi. "Kdor potegne najkrajšo, njegova postavina pred medvednico", je dejal in ponudil gospodom klinčke.

"Ne bo treba", je rekel upravitelj. "Gospod Sota naj ima prvo število, zakaj on ima izvrstno dvocevko in strelja izborno!" Sota se je zdrznil in obledel... Vsi so videli, da je strašno razburjen. Z drgetavimi prsti je porinil naboba v cev in napol oba petelina.

Postavili so ga sedem korakov pred votlino. Zver je mogla le naravnost naprej proti njemu ali pa izhodno na stran. Tam pa naj bi jih zastavljala pot oškrbnik in tvojničar; umestila sta se komaj deset korakov od Šote.

Veseljak Močilnikar pa se je utaboril par korakov zadaj za Šoto ob debli stare bukke, pokrite z azevino in gobami. Na suha kamenita tla je pogrnil svoj plašč, uprl levico ob bok in položil desni kazalec na čelo.

"Jaz ne bom dražil divjega medveda, ki mi ni storil svoje žive dni nič zalega", je preudaril sam pri sebi. "Jaz že ne! Tako siten nisem. Pa še natešče! Ne, vesel bom, če me le on pusti pri miru! Saj dosti po pasje životari po teh strminah! Da se mu pa ne bode praveč aine cedile po meni,

moram okoleto tukaj malo parfirirati. To je ena! Potlej se potuhnem, kakor da sem umrl. To je druga! Zakaj medved, čeprav utrjen, bi utegnil biti nahoden in bi..."

Hudo ga je lomil dremavec. Hitro je izlil zadnje kaplje brinovca okoli in okoli zimske suknje, legel nanjo, se skrotovil, se zavlil in zatislil oči.

"Tako-le, mislim, bom mrliču zadosti podoben", je mrmral. "No, truden sem dovolj. Ali sem preveč slivovke ali premalo brinovca, ali pa narobe, da je ostal eden izmed njih premočan, kdo ve? Lahko noč... Pišite me v uho!"

Vse drugače skrbi so mučile treznega Šoto.

"Le čemu stojim tukaj v taki nevarnosti!" si je očital odkritosrčno sam sebi. "Katera hudoba me je zmotila, da sem šel s svojo kožo ponujati tako poceni! Še nekaj trenutkov — in medved se zakadi v mene! Da bi ga jaz zadel? Jaz! In če bi bil taenim privezan, ne! In če ga ne zadene pred čelo do smrti, je po meni..."

"Poglejte no hrabrega gospoda Sota!" je opozoril Praprotnik iz tihla Likaveca. "Bled je revež kakor ovčji sir. Čudim se, da nam sploh še ni ubežnil."

"Jaz tudi", se je nasmehnil tvojničar in pristavil naglo: "Kaj pa je to?"

Od bukke je prihajalo krepko in redno hrkanje.

"A — uha smrčeti!" je šepnil oškrbnik.

"Pa prava pošteno vleče dreto!"

"Preveč se ga je navlekel moziček. — Pst, gospod Sota!"

Sota je vzdignil glavo proti Praprotniku.

"Meni se zdi, da ste razburjeni. A?"

"Prav nič."

"Pa se vam tako tresejo roke."

"E — mraz mi je!" si je izmislil Sota nacelem, da si vse teklo z njega.

"To je kosmata laž!" je dejal upravitelj tvojničarju in se okrenil zopet k Šoti: "Ako vam ni povšeč, da stojite tako blizu nevarne živali, pa menjajte z gospodom Likavcem ali pa z menoj, ali pa stopite pet, šest korakov nazaj!"

"Najrajši tisoč!" si je mislil Sota ves trd, vzdihnil, pa vendar odmahnil z glavo.

"Nočete?"

"Bo že..."

Tačas je legel Močilnikar na drugo uho in nehal hrčoliti. Pri hrastu nad brolom pa se je prikazal Balant.

"Gospodje, pazite!" opomni glasno in prime vrv.

"Torej, gospod Sota", ga hrabri Praprotnik, "bodite hladnokrvni! Nič se ne bojte! Dobro ga vzemite na muho! Merite v uho ali pa v žrelo in sprožite začasa!"

Vse naokoli je tiho. Nič se ne gane v temnem gozdu. Vsi gledajo z napeto pozornostjo proti prednubi...

"Ena!" zakliče Balant.

Šoti jamejo uklekat kolena in vedno hnje se mu trese puška v rokah.

"Dve!"

"Oh, kaj bi dal, da bi bil zdaj le doma!" vzdihne Sota. Hladan pot mu oblije čelo in po hrbtu mu gomazi kakor trop mrzlih mravljincev...

"Tri —"

Balant nategne konopec. Prednobi pa se vzdigne zapaz, že vrže Sota puško od sebe in poizkuša splezati na bližnje drevo. Vendar od samega strahu ne more više in se zgrudi napol živ ob debli na kolena.

Iz brogla pa se začene z enim samim skokom temna postava domaćega — kozla. Nedaleč pred Soto obstoji žival in spozna svojega sovražnika, zaradi katerega je morala biti zaprta toliko časa z zavezanim gobeem. In kozel poklina, gre po rakovo nekoliko nazaj in se zaleti z mladeniško ognjevitostjo v nasprotnika, da treči dvoje glav z zamolkim trkonim skupaj. Osnpli Sota se zvrne v znak. Toda predno se utegne pobrati, ga naskoči trkavi kozel že v drugo. Premagani lovec se zavalil v stran na Močilnikarja in ga dregne s komolcem nemilo v želodec.

Od bolečine se zbudi grantovničar mahoma pod svojim plaščem. Ko začuti nekaj težkega na sebi, pomoli roko izpod suknje in otipa kožuh gospoda Šote.

"To je medved!" se prestraši in se takoj iztrežne od same zone.

"Zdaj me bo konec!" si misli in jame tuliti: "Kaj bo z mojo neumrjočo dušo? Rešite me!"

"To je možka beseda!" se grohota Balant.

Praprotnik in Likavec se spu-

stita v prisrčen smeh. Balant, že spodaj, se smeja in razteza usta do rjavih končnikov, se drži za trebuh in skače od veselja po eni nogi. Kozel pa voha živo kopico in huska nejevoljno.

"Soli, soli! Na soli!" ga vabi Balant, ga ulovi in mu odveže nazobčnik.

"Pomagajte! Pomagajte!" se dere Močilnikar še vedno pod plaščem, trdno preverjen, da je že na robu večnosti. Naposled otiplje človeško roko onemelega Šote, se odrgne in široko zazija od začudenja.

"Izborno! Izborno!" vpijejo oni trije.

"Oha —!" se zavzame grantovničar. "Veste kaj, gospod Sota, to se mi zdi pa vendar za malo! Slišite? Ali ste obsedeni, ali kaj vam je? Doli se izgubite z moje osebe, vam pravim!"

Naposled vendar vstaneta obadva.

"Kaj pa — medved?" vpraša gospod Sota nedolžno in debelo potegne sape.

"Me-e-e-e!" se oglasi kozel ravno pravi čas in vsi prasnejo iznova v smeh.

Gologlav, ves razmršen in povajjan, je hotel gospod Sota nekaj povedati, prejkone nekaj velevažnega, pa žalibog ni mogel govoriti, tako ga je silila sapa po smrtnem strahu.

Ko so se vračali, je moral preslišati še marsikatero skelečo. S tem pa se ni bil izpraznil kupe bridičito do dna. Po oškrbnikovem naročilu je vozil voznik tako, da so dospeli skozi Zabukovje prav takrat, ko je bilo opoldne, po masi največ ljudi na trgu. Zato ni bil majhen dirindaj, ko se je pripeljal Sota s kozlom in z debelo bunko na čelu.

In kadar davčnemu adjunktju zopet vzraste greben, da se samohvalec prevzame in le preveč megloliči s svojo korajžo in vrednostjo, upade mladi ustač takoj z besedo, ako ga kdo vpraša, kako mu je bilo kaj pri sreč takrat, ko se je trkal z "medvedom"! Take dni je gospod Sota jezen sam nase in na vse lovec, hudo jezen na vso divjačino, zlasti pa na vse kozle tega nagajivega sveta.

Rad bi izvedel za moja dva prijatelja FRANKA CELIGOJ in JOHNA LIPOLD. Prosim ga, najne rojake, če kdo ve za njuno naslov, da ga mi javi, ali naj se sama oglasi. — Joseph Potepen, Box 242, St. Marys, Pa. (18-21—3)

POZOR! HIPNOTIZEM

Izšla je vsezkazi zanimiva knjiga, kakršne še nimajo Slovenci ne tu ne v stari domovini. Kdor jo bo naročil, jo bo z užitkom prebral in dobil vpogled v marsikatero stvar, o katerih dozdaj še slutil ni.

Knjiga ima preko sto strani, opremljena je z dvanajstimi krasnimi slikami. V njej so natančna navodila za hipnotiziranje, v njej so nadalje pojasnjeni pojavi, katere smatra naraden človek za nenaravne.

Stane 60 centov. Oni, ki ni z njo zadovoljen, naj jo vrne in dobil bo denar nazaj. Naročite pri:

"SLOVENSKA KNJIGARNA", P. O. Box 1611, New York, N. Y.

"Tri —"

Balant nategne konopec. Prednobi pa se vzdigne zapaz, že vrže Sota puško od sebe in poizkuša splezati na bližnje drevo. Vendar od samega strahu ne more više in se zgrudi napol živ ob debli na kolena.

Iz brogla pa se začene z enim samim skokom temna postava domaćega — kozla. Nedaleč pred Soto obstoji žival in spozna svojega sovražnika, zaradi katerega je morala biti zaprta toliko časa z zavezanim gobeem. In kozel poklina, gre po rakovo nekoliko nazaj in se zaleti z mladeniško ognjevitostjo v nasprotnika, da treči dvoje glav z zamolkim trkonim skupaj. Osnpli Sota se zvrne v znak. Toda predno se utegne pobrati, ga naskoči trkavi kozel že v drugo. Premagani lovec se zavalil v stran na Močilnikarja in ga dregne s komolcem nemilo v želodec.

Od bolečine se zbudi grantovničar mahoma pod svojim plaščem. Ko začuti nekaj težkega na sebi, pomoli roko izpod suknje in otipa kožuh gospoda Šote.

"To je medved!" se prestraši in se takoj iztrežne od same zone.

"Zdaj me bo konec!" si misli in jame tuliti: "Kaj bo z mojo neumrjočo dušo? Rešite me!"

"To je možka beseda!" se grohota Balant.

Praprotnik in Likavec se spu-

POZOR, Slovenci v La Salle, Ill., in okolici!

Kadar potrebujete kožije za pogrebe, ali krste, vozika za prevažanje pobištva, ali potrebujete premoga, pokličite telefon števil 418 W in jaz vam takoj postrežem. Se vam vljudno priporočam

JOHN ŠETINA,
1142 — 5th St., La Salle, Ill.
(9-24—3)

ZAHVALA.

Spodaj podpisani se najsrčneje zahvaljujem vsem, kateri so mi bili na pomoč v žalostnem položaju smrti moje žene, kakor tudi vsem društvenim odborom društva sv. Neže W. C. O. F. v Chicagi, posebno predsednici in tajnici, ter vsem, ki so mi več ali manj v čem pripomogli.

Frank Sadar,
žalujoči soprog.
Chicago, Ill., 14. marca 1916.
(17-20—3)

PRAVA HRVAŠKO-SLOVENSKA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI

priloga se vsem Slovesnim taboriškim zborom, kakor tudi posameznikom, ki ljubijo tambure. V tej tovarni se izdelujejo tambure po najnovejšem sistemu in najpopolnejših umetniških načrtih.

Okrasene so z biscri in vaskovrstnimi rožami. Velika zaloga vaskovrstnih godal in najboljših gramofonov ter finih slovenskih plošč i. t. d.

Veliki ilustrirani cenik s slikami pošljem vsakemu zainteresirani.

Ivan Benčić
4054 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI!

Najuspešnejše mazilo za ženske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila zrastejo v šest tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moški krasni brki in brada in ne bodo odpadali iz osveštil. Revmatizem, kostbol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v obeh dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bula, ture, kraste in grinte, potne noge, kurje oči, ozeblino v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravila brez napuha radil mi jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, knjižico in žepni Kalendar in pošljite 4 cente v markah za pošto.

JACOB WAHČIČ,
1092 E. 64. St., Cleveland, O.

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER
za revmatične bolečine, okorelost in neugodnost sklepov in mišic.

Pristni prihaja v zavoj, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse zavojce, ki niso zapечатeni

EMILE GABORIAU:

GOSPOD LECOQ

35

(Nadaljevanje).

Tedaj sem pa zaslusala spodaj korake. — Marija se vračala. Stopila sem v sosednjo sobo in priprla vrata. — Vse sem namreč hotela slišati in videti.

Marija je vstopila. — Bila je vesela in zadovoljna. — Začela je napravljati večerjo za dve osebi. — Za koga jo napravlja? — Za koga drugega kot za mojega moža Marčijala.

Toda, zakaj ne pije svoje juhe? — Čakaj, zdaj! — Stopila je k kamini, vzela v roko skodelico in izpila do dna.

— Zgodilo se je!

Strup je začel že po par minutah delovati. — Prebledela je, na čelu so se ji pojavile rosne kaplje.

— O, moj Bog, moj Bog — kaj mi je! — je šepetala in se oprijemala mize.

Slednjič se je opotekla in padla na tla.

Stopila sem iz sosednje sobe.

Ko me je zagledala, je naširoko odprla oči in rekla s šepetajočim glasom: — Ti, Blanche?

— Da, jaz sem te zastupila, ker si mi uropala moža.

— Moža? — Ali noriš? — V enem letu sem ga samo enkrat videla in še takrat sva se pogovarjala komaj par minut.

— Seveda. — Par minut zadostuje. — Dogovorila sta se, da se bosta nočjo zopet videla.

— Njega pričakujem. — O ti moj Bog! — Jaz pričakujem mladega barona Escorvala, mojega moža.

— Tedaj sem mislila, da se podira zemlja pod menoj. — Morila sem, morila! — Ponedelžnem sem jo umorila! — Planila sem k njej, poljubljala sem ji noge in jo začela prositi oduščenja. — Prepozno, prepozno.

Se enkrat je odprla oči in zašepetala:

— Blanche, oproščam ti, toda samo pod enim pogojem: — Sina imam, katerega oče je moj mož Escorval. — On ne ve, kje se nahaja. Prišei mi, da ga boš poiskala in mu ga izročila.

— Prisegam ti pri živem Bogu. — Toda, kje je otrok? — Kje je!

— Povej! — Govori!

Toda ona ni odgovorila, bila je mrtva.

Tedaj so se vrata odprla. Hotela sem pobeigniti, pa je bilo že prepozno. Na pragu je stal Chupin in se zaničljivo smejal. — To ste pa dobro napravili, gospa markiza — je rekel.

Zatem me je potegnil skozi vrata.

Ko sva bila oddaljena par korakov o hiše, je skočila iz zasede neka postava in zabodla Chupina. — Naslednji dan sem slišala, da je umrl za ranami, katere mu je bil zadal neki Piemenotez.

Zatem sem se kmalo preselila v Pariz. — Poizvedovala sem po otroku ter živela v miru in zadovoljnosti. — Toda to življenje ni trajalo dolgo. — Nekoč je prišel k meni mladi Chupin in zahteval od mene denar. — Ker mu ga nisem hotela dati, je rekel, da bo vam pisal, da sem jaz umorila Marijo. — S tem me je seveda tako preplašil, da sem mu dala vse, kar je hotel. — Nemorete si predstavljati, kako strašni trenutki so bili to. — Globoko sem se oddahnila, ko sem izvedela, da je bil ta človek pri nekem cestnem pretepu ubit.

Po preteku četrta leta mi je pisala udova Chupin. — Rekla je, da me bo čakala v svoji krčmi. — Šla sem tja, in takrat ste mi vi sledili. — Ko sem dospela tja, mi je rekla:

— Prosim vas, pridite na pustno nedeljo ob desetih zvečer v mojo krčmo. — Marsikaj boste izvedeli pri tej priliki. — Prišel bo tudi Marijin sin.

Dolgo časa sem se obotavljala, slednjič sem se pa odločila. — Spremljala me je moja zvesta hišna, Kamila. — Skoda, da sem naznanila svoj prihod pisмено. — Ko se je začel v krčmi pretep, sem pobeignila in povedala Otonu, da ima starka v predpasniku moje pismo. — Podal se je v krčmo in se vrnil s pismom. — Če bi ga bila dobila policija, bi bilo naše ime omadeževano.

Po teh besedah je padla nesrečna žena pred vojvodom na kolena in ga začela prositi:

— Marčijal, Marčijal, prosim te, oprosti!

Vojvoda jo je pogledal in brez besede odšel v svojo knjižnico. — Ženina izpoved ga je do dna duše pretresla. — Mučila ga je velika skrb: — Ali ni bil njegov boj brezuspešen? Kdo je bil oni sovražnik, ki je poklical omenjene tri capine v krčmo pri "Grenadirju" in jim naročil, da naj napadejo mojo ženo? — Brez dvoma mladi Laeheneur? — Toda kje je zdaj? — Če je v Parizu, preti mi hiši še vedno nevarnost.

Vrata so se odprla in vstopil je zvesti komornik Oto. — Vojvoda mu je z obrazu bral, da mu prinaša same dobre novice.

— Gospod vojvoda — je rekel komornik — lahko ste veseli. — Laeheneur vam ne bo več delal preglavice. — On je mrtev.

— Tako? — Kje si pa izvedel?

— Vse javne bolnišnice sem obredel in povpraševal o takem in takem človeku. — V bolnišnici Dieu so mi povedali, da so prinesli na pustno nedeljo zvečer na rešilno postajo nekega človeka, ki je imel vso razbito glavo. — Ponesrečil se je bil v nekem kamnolomu v neposredni bližini krčme pri "Grenadirju" Par ur kasneje je umrl. — Ko sem se jaz izdal za njegovega sorodnika, so mi izročili njegovo obleko. — V malem žepu sem našel pismo sledeče vsebine:

Dragi prijatelj! — Točno ob desetih zvečer bom pri G. Gustav.

To pismo mu je torej pisal oni umirajoči vojak.

— Toda, kdo je bil ta Gustav?

— Zagotovo vem, da ni bil sin pokojne Marije. — Najbrže je bil lopov, katerega se more za par frankov najeti in ga pogovoriti k največjemu zločinu. — Vse tri je najel Laeheneur in jim obljubil bogato nagrado, če bodo umorili vašo gospo soprogo.

— Hvala ti, Oto, moj dober služabnik.

Oto je odšel, pa se je kmalo zatem vrnil z zlatim krožnikom, na katerem je ležalo malo pisemce.

Vojvoda je raztrgal ovitek in bral:

Marčijal, ko boš to prebral, bom jaz že mrtva. — Zdaj veš vse, vse! — Samo tega morda ne veš, da sem te tako ljubila, kot bi te ne mogla ljubiti nobena živa duša na svetu! Blanche.

Vojvoda je planil v njeno sobo, toda bilo je že prepozno.

Njegova soproga Blanche se je zastupila. — Zastupila se je s truplom, ki je takoj deloval.

V Marčijalovih očeh so se zablesčale solze. — Uboga, nesrečna žena — je zašepetala — Bog naj ti odpusti, kakor ti tudi jaz odpustim. — Za svoj greh si se že dovolj spokorila!

KONEC.

Potekel je mesec dni po smrti Blanche de Sairmeuse.

Vojvoda je sedel v svoji knjižnici in nekaj pisal. — Vstopil je komornik Oto in mu naznanil, da čaka pred vratmi postrežek s pisnom preiskovalnega sodnika Escorvala.

— Ali je mogoče? — je vzkliknil vojvoda. — Naj vstopi!

Vstopil je debel možak z rdečkasto brado in mu izročil pismo.

Vojvoda je bral:

Gospod vojvoda, rešil sem vas s tem, ker nisem hotel povedati, kdo je obdolženec Maj. — Prosim, pomagajte mi. — V veliki zadregi sem in potrebujem že jutri dopoldne 260,000 frankov.

To pismo vam pišem zato, ker se popolnoma zanesem na vas.

Maurice d'Escorval.

Vojvoda je več kakor minuto premišljal, potem je pa sedel k pisalni mizi in začel pisati:

Spoštovani gospod! — Ne jutri zjutraj, pač pa danes popoldne. — Če hočete vam dam vse svoje premoženje. — Do smrti bom vaš dolžnik, ker niste hoteli vi voditi obravnave, ko ste spoznali, da jaz nisem Maj.

Nekdanji sovražnik, zdaj pa vaš udani prijatelj Sairmeuse.

Vojvoda ni opazil, da se mu je bil postrežek približal in za njim stojič prebral celo pismo.

Pismo je djal v ovitek in mu ga izročil rekoč:

— Tukaj je odgovor! — Takoj mu ga nesite.

Toda postrežek ni hotel oditi. — Pismo je vtaknil v žep, potem je pa z naglo kretnjo potegnil umetno brado z obraza.

— Lecoq! — je vzkliknil vojvoda in na smrt prebledel.

— Da, Lecoq sem — je odvrnil mladi detektiv. — Morai sem imeti povračilo, moja bodočnost je bila odvisna od tega. — Oprostite, da sem ponaredil pisavo gospoda Escorvala.

Ker je vojvoda molčal, je Lecoq nadaljeval:

— Morili ste v silobranu in zato ne pade na vas nobena krivda!

Osem dni kasneje je izdal sodnik Segmueller odredbo, da naj se ustavi kazensko postopanje proti obtoženemu Maju.

KONEC.

Ldobite "GLAS NARODA" skoro štiri mesece dnevno, izvenredni nedelji in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša dnevno poročila z bojišča in razne ali ke. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH,

: : DELO OKUSNO. : :

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenci in državniki o knjigi Berte pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užitkom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga dela vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli....

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ali bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem!" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovnik: To knjigo bi človek najraje poljubil, v dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Kossegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Grieglach in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v svo kulturno jeziko, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bo je tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najboljši očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral....

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jihi spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekemu jo bom posodil. Ne bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli širje kriznavet in nčili vse narode....

Finančni minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjigo ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta žena Berta pl. Suttnerjeva. Prosim vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navedel na vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

NAZNANILO.

Osejenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovniški stopnik

Mr. ZVONKO JAKSHE, ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila Upravištvu "Glas Naroda"

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili oseprijeti, oropani ali če so z nji mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašiti za državljanske listine.

Sorodniki naj bi čakali novodoločeno priseljenec na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:

STATE DEPARTMENT OF LABOR,

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Newyorški urad:

230, 5th Ave., Room 2012.

Odrpo vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odrpo vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (1x v t)

Rojaki, naročite se na "GLAS NARODA", edini slovenski dnevnik v Ameriki.

HARMONIKE

bodil karkoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpešno in senesljivo. V popravilu senesljivo vsako pošlje, ker sem še nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilu vsakega karkoli vrste druge harmonike ter računam po delu kakor koli katera biva razdalja vprašanj.

JOHN WENDEL.

1617 East 82nd St., Cleveland, Ohio.

Veliki vojni atlas

vojskojočih se evropskih držav in pa kolonij skib posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v zupankah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company.

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dosepejo denarne pošiljave tudi sedit zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljave v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino!

100 K velja sedaj \$13.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.